

Sygn. akt III U 1017/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym :

Przewodniczący SSO Anna Kicman

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Maziarczyk - Kotwica

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2014 r. w Przemyślu

na rozprawie

sprawy J. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o wysokość renty

na skutek odwołania J. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 30 lipca 2014 r., **znak:** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyjmuje, iż do ustalenia wysokości renty wnioskodawcy J. N. uwzględnić do okresów składkowych i nieskładkowych okres nauki zawodu w (...) Przedsiębiorstwie (...) w R. od 1 września 1970 r. do 24 czerwca 1973 r., w Państwowym Gospodarstwie Rolnym w S. od 1 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1976 r. oraz wynagrodzenie, jakie wnioskodawca otrzymał w okresie zatrudnienia w Ośrodku (...) w D. od 1 sierpnia 1987 r. do 31 października 1990 r. w oparciu o kartoteki płacowe.

Sygn. akt III U 1017/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 grudnia 2014 r.

Decyzją z dnia 30 lipca 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał wnioskodawcy J. N. rentę od dnia 9 maja 2014 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, do dnia 31 maja 2016 r.

Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1977 r. do 2013 r.; wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 46,50 %, tj. z lat 1977-1987, 1991, 1994, 1997-1998, 2008-2010, 2012-2013. Do ustalenia wysokości renty Zakład uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 28 lat, 1 miesiąc i 11 dni; nieskładkowe – 4 lata, 5 miesięcy i 22 dni. Wskazując, iż renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy wynosi 75 % renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy wyliczono, że wyniesie ona 1.015,37 zł.

Wskazano jednocześnie, że nie uwzględniono okresów: od 1 września 1969 r. do 24 czerwca 1973 r. praktycznej nauki zawodu, ponieważ brak formalnego świadectwa pracy, a z dokumentacji nie wynika, czy wnioskodawca zawarł

umowę o praktyczną naukę zawodu z pracodawcą; od 1 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1976 r., ponieważ brak dokumentu wyjaśniającego, dlaczego pracodawca nie wystawił świadectwa pracy, skoro świadkowie posiadają świadectwa pracy. Nie uwzględniono również wynagrodzeń za lata 1988-1990 z tytułu zatrudnienia w Ośrodku (...) w D., na podstawie przesłanych dokumentów płacowych, ponieważ brak na nich pieczętek zakładu pracy i osoby sporządzającej wpisy wynagrodzeń, a obecnie dokumenty zostały potwierdzone przez nieuprawniony podmiot, tj. (...) L..

W podstawie prawnej decyzji powołano ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.).

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca J. N..

Wnioskodawca wnosił o uwzględnienie okresu: od 1 września 1969 r. do 24 czerwca 1973 r. w związku z nauką w (...) dla Pracujących w P., kiedy to pobierał 3 dni nauki, 3 dni pracował w warsztacie samochodowym (...) oraz 1 miesiąc na wakacjach; od 1 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1976 r. dotyczącego zatrudnienia w (...) S., wskazał przy tym, że zakład pracy ulegał reorganizacji, w trakcie której wnioskodawca zwolnił się z pracy na własną prośbę, nie odbierając świadectwa pracy; od 1 sierpnia 1987 r. do 31 października 1990 r. dotyczącego zatrudnienia w O. (...) D. wskazując, iż z tego okresu brak jest innych dokumentów.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu odwołania ZUS przywołał treść § 22 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i wskazał, że do wymiaru stażu pracy ZUS nie przyjął okresu zatrudnienia od 1 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1976 r. w (...) w S. w oparciu o oświadczenie i zeznania świadków (bez dokumentu wyjaśniającego, dlaczego pracodawca nie wystawił świadectwa pracy). Po przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym dotyczącym zatrudnienia świadków w w/w okresie ustalono, że świadkowie otrzymali świadectwa pracy w związku, z czym i wnioskodawca powinien posiadać taki dokument. Wyjaśniono, że okres zatrudnienia od 1 sierpnia 1987 r. do 31 października 1990 r. w Ośrodku (...) w D. został uwzględniony do stażu pracy przy ustalaniu wysokości renty w oparciu o świadectwo pracy z dnia 15 października 1990 r. Na podstawie przedłożonych przez wnioskodawcę kopii dokumentów płacowych nie przyjęto wynagrodzeń z lat 1988-1990. Dokumentacja płacowa po zlikwidowanym zakładzie została wystawiona przez nieuprawniony podmiot Nadleśnictwo L., brak również pieczętek byłego zakładu pracy oraz osoby dokonującej wpisu w tych dokumentach. Brak jest ponadto podstaw do zaliczenia do ogólnego stażu pracy, okresu praktycznej nauki zawodu od 1 września 1969 r. do 24 czerwca 1973 r. w (...) Szkole Zawodowej dla Pracujących w oparciu o przedłożone oświadczenie wnioskodawcy, zeznania świadków, świadectwo szkolne oraz angaż uzupełniający. Wnioskodawca nie przedłożył formalnego świadectwa pracy lub umowy o praktyczną naukę zawodu na w/w okres, a z dokumentacji nie wynika, czy wnioskodawca zawarł umowę z pracodawcą. Wskazany okres zatrudnienia podlega uwzględnieniu do stażu pracy na podstawie treści art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, jako okres zatrudnienia młodocianych na obszarze Państwa Polskiego na warunkach określonych w przepisach obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1975 r. Warunkiem jednak koniecznym do uwzględnienia tego okresu zatrudnienia jest wykonywanie zatrudnienia na podstawie indywidualnej umowy zawartej pomiędzy uczniem a pracodawcą. Powyższy wymóg wynika z istniejących wówczas regulacji prawnych, tj. dekretu z dnia 2 sierpnia 1951 r. o pracy i szkoleniu zawodowym młodocianych w zakładach pracy, następnie ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczeniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz wstępnym stażu pracy, które przewidywały zawieranie indywidualnych umów o naukę zawodu, o przyuczenie do określonej pracy, wstępnego stażu pracy między zakładem pracy a młodocianym. Elementem decydującym więc o uwzględnieniu nauki zawodu jest posiadanie statusu pracownika w czasie tej nauki, czyli nawiązanie indywidualnego stosunku pracy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 maja 2014 r. wnioskodawca J. N., ur. (...), wystąpił z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Do wniosku dołączył dokumentację poświadczającą przebieg zatrudnienia, w tym m.in.: oświadczenie własne w sprawie braku dokumentów wraz z pisemnymi zeznaniami 2 świadków na okoliczność wykazania, że jako uczeń (...) Szkoły

Zawodowej dla Pracujących w P. był zatrudniony, jako mechanik w (...) Przedsiębiorstwie (...) w R. w okresie od 1 września 1969 r. do 24 czerwca 1973 r.; angaż uzupełniający z dnia 18 sierpnia 1972 r. z (...) Przedsiębiorstwa (...) w R., z którego wynikało, iż wnioskodawca z dniem 1 września 1972 r. został przeszerogowany do grupy I stawki osobistego zaszerogowania – 4,40 zł + premia regulaminowa, na stanowisko ucznia; kserokopię świadectwa ukończenia (...) Szkoły Budowlanej dla Pracujących z czerwca 1973 r.; oświadczenie własne w sprawie braku dokumentów wraz z pisemnymi zeznaniami 2 świadków na okoliczność wykazania, że w okresie od 1 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1976 r. był zatrudniony w Zakładzie w K. należącym do (...) w S. na stanowisku traktorzysty; świadectwo pracy z dnia 15 października 1990 r. wystawione przez Ośrodek (...) Lasów Państwowych w D. k/Ł., z którego wynika, że wnioskodawca był zatrudniony w tym zakładzie pracy w okresie od 1 sierpnia 1987 r. do 31 października 1990 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy i kierowcy samochodów ciężarowych. Ponadto wnioskodawca przedłożył w ZUS kserokopię dokumentacji płacowej za lata 1987-1990 potwierdzoną za zgodność przez (...) L..

W dniu 30 lipca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wydał zaskarżoną decyzję.

Dowód – dokumentacja zgromadzona w aktach organu rentowego, w tym:

- wniosek o rentę z dnia 9.05.2014 r.,
- oświadczenia wnioskodawcy w sprawie braku dokumentów wraz z pisemnymi zeznaniami świadków,
- angaż uzupełniający z dnia 18.08.1972 r. z (...) Przedsiębiorstwa (...) w R.,
- kserokopia świadectwa ukończenia (...) Szkoły Budowlanej dla Pracujących,
- świadectwo pracy z dnia 15.10.1990 r. wystawione przez Ośrodek (...) Lasów Państwowych w D. k/Ł.,
- kserokopia dokumentacji płacowej za lata 1987-1990,
- zaskarżona decyzja ZUS z dnia 30.07.2014 r.

Sąd ustalił, że w dniu 28 lipca 1970 r. została zawarta umowa o zatrudnieniu młodocianego w celu nauki zawodu pomiędzy (...) Szkołą Budowlaną dla Pracujących a wnioskodawcą, na podstawie której został on zatrudniony w celu nauki zawodu kierowcy-mechanika od dnia 1 września 1970 r. Z przedmiotowej umowy wynikało również, iż okres nauki zawodu trwa 3 lata i jest wliczany do czasu pracy. Młodociany uczy się zawodu w (...) Szkole Budowlanej dla Pracujących (...) Zjednoczonego Budownictwa w P. w P.. Młodociany w czasie nauki zawodu pobiera wynagrodzenie miesięczne w wysokości 150 zł.

Ponadto w dniu 10 października 1970 r. została zawarta umowa o zatrudnieniu robotnika młodocianego w celu nauki zawodu pomiędzy (...) Przedsiębiorstwem (...) w R. a wnioskodawcą, na podstawie której zakład pracy zatrudnił wnioskodawcę w celu nauki zawodu – kierowcy-mechanika od dnia 1 września 1970 r. Z treści przedmiotowej umowy wynikało również, iż okres nauki trwa 3 lata i jest wliczony do czasu pracy. Młodociany uczy się zawodu w (...) Szkole Budowlanej dla Pracujących (...) w P. i praktycznej nauki zawodu (...) w P.. Ponadto młodociany w czasie nauki zawodu pobiera wynagrodzenie miesięczne w I klasie w wysokości 150 zł.

Faktycznie naukę zawodu wnioskodawca rozpoczął z dniem 1 września 1970 r. w (...) Szkole Budowlanej dla Pracujących w P.. Nauka trwała 3 dni w tygodniu, a przez kolejne 3 dni wnioskodawca odbywał praktyki na warsztatach Przedsiębiorstwa (...). Ponadto pracował przez okres 1 miesiąca w czasie wakacji. Naukę wnioskodawca ukończył z dniem 24 czerwca 1973 r.

Dowód:

- umowa o naukę zawodu zawarta pomiędzy (...) Szkołą Budowlaną dla Pracujących (...) (...)w P. a H. N. z dnia 28 lipca 1970 r. wraz z zaświadczeniem szkoły zawierającym sprostowanie imienia H. na J. z dnia 15.10.2014 r. – k. 25 (koperta), 28,

- zalegająca w aktach osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w R. umowa o zatrudnieniu w celu nauki zawodu od 1.09.1970 r.,

- przesłuchanie wnioskodawcy.

Sąd ustalił, że wnioskodawca był zatrudniony w Państwowym Gospodarstwie Rolnym w S. w okresie od 1 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1976 r. na stanowisku traktorzysty. Pracę swoją świadczył w zależności od potrzeb w różnych zakładach (...), W., K., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ponadto wnioskodawca był zatrudniony w (...) w K. w okresie od 5 stycznia 1979 r. do 7 marca 1983 r. na stanowiskach kierowcy i traktorzysty. W aktach osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w (...) w K. z lat 1979-1983 brak jest dokumentów dotyczących poprzedniego zatrudnienia w latach 1973-1976.

Dowód:

- akta osobowe wnioskodawcy dot. zatrudnienia w(...) w K. z lat 1979-1983,

- zeznania świadka J. G.,

- przesłuchanie wnioskodawcy.

Sąd ustalił nadto, że wnioskodawca J. N. z dniem 1 sierpnia 1987 r. został zatrudniony w Ośrodku (...) (...) w D. na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych. Z dniem 31 grudnia 1990 r. rozwiązano z wnioskodawcą umowę o pracę za 3-miesięcznym okresem wypowiedzenia.

W aktach osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w Ośrodku (...) (...) w D. zachowała się źródłowa dokumentacja płacowa – karty wynagrodzeń za lata 1987-1990.

Dowód:

- akta osobowe wnioskodawcy i kartoteki płacowe nadesłane przez Nadleśnictwo L. z okresu zatrudnienia w Ośrodku (...) (...) w D..

Na zobowiązanie Sądu ZUS sporządził projekt decyzji o ustaleniu wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy, uwzględniając do stażu pracy jako okresy składkowe: okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w R. od 31 grudnia 1970 r. (błędnie – bo winno być od 1 września 1970 r.) do 24 czerwca 1973 r., okres zatrudnienia w (...) w S. od 1 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1976 r. oraz wynagrodzenia na podstawie dokumentów płacowych za okres zatrudnienia w Ośrodku (...) w D. za okres od 1 sierpnia 1987 r. do 31 października 1990 r. przy jednoczesnym uwzględnieniu okresów urlopów bezpłatnych z tych dokumentów w ilości 4 dni, tj. 24 listopada 1987 r. oraz po 1 dniu w miesiącach marcu, wrześniu i październiku 1990 r.

Decyzją z dnia 26 listopada 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. sporządził projekt decyzji wskazując, że do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1977 r. do 2013 r., tj. z lat 1977-1978, 1980, 1982-1991, 1994, 1997, 2008-2010, 2012-2013; wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 49,05 %. Do ustalenia wysokości renty Zakład uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 34 lata, 1 miesiąc i 4 dni; nieskładkowe – 4 lata, 5 miesięcy i 22 dni. W związku z tym, iż renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy wynosi 75 % renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy wyliczono, że wyniesie ona 1.131,14 zł.

Projekt błędnie zalicza wnioskodawcy okres nauki zawodu od 31 grudnia 1970 r., zamiast od 1 września 1970 r.

Dowód:

- sporządzony przez ZUS projekt decyzji dot. wysokości renty – k. 40-45.

Dokonując powyższych ustaleń, Sąd oparł się na dowodach z dokumentacji zgromadzonej w aktach organu rentowego oraz w toku prowadzonego w sprawie postępowania sądowego. Dowody te korzystają z domniemania prawdziwości zawartych w nich danych z mocy art. 244 i nast. k.p.c., a ich wiarygodność nie została w sposób wystarczający obalona przez żadną ze stron.

Ponadto Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka J. G. oraz wnioskodawcy J. N. uznając je za spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniające w zakresie wskazującym na fakt zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w S.. Ponadto Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawcy w zakresie ustalenia, że odbywał on naukę zawodu w (...) Przedsiębiorstwie (...) w R. oraz okresu tej nauki, pracy w Ośrodku (...) w D., jako spójnym, logicznym, a ponadto znajdującym potwierdzenie w dowodach z dokumentów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości uwzględnia się, z zastrzeżeniem ust. 2-5, następujące okresy:

- 1) składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) nieskładkowe, o których mowa w art. 7.

W myśl art. 6 ust. 2 pkt 3 powołanej wyżej ustawy za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. następujące okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne: zatrudnienia młodocianych na obszarze Państwa Polskiego na warunkach określonych w przepisach obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1975 r.

Sąd dokonując analizy dokumentacji zalegającej w aktach organu rentowego, a ponadto zgromadzonej w toku prowadzonego w sprawie sądowego postępowania dowodowego, a w szczególności umowy o naukę zawodu zawartej pomiędzy (...) Szkołą Budowlaną dla Pracujących (...) (...) w P. a H. N. z dnia 28 lipca 1970 r. wraz z zaświadczeniem szkoły zawierającym sprostowanie imienia H. na J. z dnia 15 października 2014 r., zalegającej w aktach osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w R. umowy o zatrudnieniu w celu nauki zawodu od 1 września 1970 r., w powiązaniu z zeznaniami wnioskodawcy uznał, iż należy uwzględnić wnioskodawcy do stażu pracy okres nauki zawodu w (...) Przedsiębiorstwie (...) w R. od 1 września 1970 r. do 24 czerwca 1973 r.

Zatrudnienie młodocianych w spornym okresie regulowały przepisy ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudnienia młodocianych w zakładach pracy oraz wstępnym stażu pracy (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 226 ze zm.).

Zgodnie z art. 1 powołanej ustawy młodocianymi są osoby, które ukończyły 14 lat, a nie przekroczyły 18 lat życia. Dolną granicę wieku młodocianego pracownika podwyższono do 15 lat ustawą z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160) i wówczas art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. otrzymał brzmienie, iż wzbronionym jest zatrudnienie osób, które nie osiągnęły 15 lat życia.

W myśl art. 3 ust. 1 powołanej ustawy młodociani mogą być zatrudniani przez zakłady pracy tylko w celu:

- 1) nauki zawodu,
- 2) przyuczenia do określonej pracy,
- 3) odbycia wstępnego stażu pracy.

Stosownie do art. 5 ust. 1 powołanej ustawy zakład pracy może przyjąć młodocianego w celu przyuczenia do określonej pracy, jeżeli rodzaj tej pracy nie wymaga innego przygotowania zawodowego (art. 4 ust. 2).

Okresy nauki zawodu, przyuczenia do określonej pracy oraz wstępnego stażu pracy są okresami zatrudnienia (art. 10 ww. ustawy).

Wnioskodawca został zatrudniony w celu nauki zawodu kierowcy-mechanika w (...) Przedsiębiorstwem (...) w R., w trakcie pobierania nauki w (...) Szkole Zawodowej dla Pracujących za swoją pracę otrzymywał wynagrodzenie i z tego względu cały okres zatrudnienia ubezpieczonego stanowi okres składkowy, o jakim mowa w art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS okresami składkowymi są okresy ubezpieczenia.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał, że wnioskodawca był zatrudniony w Państwowym Gospodarstwie Rolnym w S. od 1 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1976 r. na stanowisku traktorzysty. Okoliczność tę potwierdziły w toku prowadzonego w sprawie postępowania dowodowego zeznania przesłuchanego w sprawie świadka J. G. oraz wnioskodawcy. Należy mieć tutaj na uwadze, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo

do świadczeń lub ich wysokość mogą być udawadniane wszelkimi dowodami przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, w tym również zeznaniami świadków i stron. W postępowaniu wszczętym odwołaniem od decyzji organu rentowego Sąd kieruje się regułami dowodzenia określonymi w art. 227-309 k.p.c., zwłaszcza że w przepisach regulujących postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (art. 4778 i nast. k.p.c.) nie ma jakichkolwiek odrębności lub ograniczeń. Przeciwnie, art. 473 § 1 k.p.c. stanowi, że w sprawach z tego zakresu nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków i z przesłuchania stron, co oznacza, że fakty, od których uzależnione jest prawo do emerytury i renty oraz wysokość tych świadczeń, mogą być wykazywane wszelkimi środkami dowodowymi, w tym także zeznaniami świadków i stron.

Ponadto należy wskazać, iż wnioskodawca w okresie od 1 sierpnia 1987 r. do 31 października 1990 r. był zatrudniony w Ośrodku (...) (...)w D. k/Ł., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierowcy i kierowcy samochodów ciężarowych. Okres ten ZUS uwzględnił do stażu pracy przy ustalaniu wysokości renty z oparciem o świadectwo pracy zalegające w aktach organu rentowego. Natomiast na podstawie przedłożonych przez wnioskodawcę kserokopii dokumentów płacowych nie przyjęto wynagrodzeń z lat 1988-1990.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (art. 15 ust. 6).

W myśl § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym

stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

W toku prowadzonego w sprawie postępowania dowodowego Nadleśnictwo L. nadesłało akta osobowe wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w Ośrodku (...) (...) w D., w których zalegają kartoteki płacowe z tego okresu. W rezultacie więc należało uwzględnić wnioskodawcy przy ustalaniu wysokości renty wynagrodzenie, jakie wnioskodawca otrzymywał w okresie zatrudnienia

w Ośrodku (...) w D. od 1 sierpnia 1987 r. do 31 października 1990 r., na podstawie źródłowych kartotek płacowych.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych wyżej przepisów prawa oraz w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji wyroku.